

øvede den 1ste April, saa gjorde vi det med den ærligste og redeligste Vilje, men vi skønne ikke, at det er muligt. Men det er og skal være vor Opgave saa meget som muligt at raade Bod paa den Bedrift, de øvede den 1ste April. Hvorledes vi i saa Henseende skulle stille os, ville vi tage under nøje Overvejelse. Det er jo ikke saa lige at løbe til, saa at vi straks kunne være færdige med vore Betragtninger paa alle Punkter i denne Henseende. Vi ville kun tilkendegive, at de Herrer ikke skulle tro, at vi paa nogen Maade indlade os paa at acceptere som saadan deres Bedrift af 1ste April d. N.

Der er endelig et Punkt, som jeg vil omtale, og som er kommet frem gentagne Gange og ogsaa kom frem fra det ærede Medlem fra Stege ved Forhandlingen den 1ste April. Det er det, at Bælgerne ude i Landet ikke have noget at klage over, de vidste god Bested med, hvad der skulde foregaa, og vare paa det rene med, at der skulde sluttes et Forlig. De ærede Medlemmer tage i saa Henseende i Birkeligheden fejl, hvis det kan kaldes en Fejltagelse. Jeg har gennemset Forhandlingerne fra den sidste Balgdag hele Landet over og fra Tiden, der gik forud derfor, og jeg skulde, hvis Tid og Sted tillod det, fremdrage adskillige Udtalelser, som skulde vidne om, at det er meget langt fra, at Bælgerne ude i Landet have faaet den rette Bested om den Stilling, deres Repræsentanter vilde indtage, saa at de havde kunnet forudsæ, at Forliget den 1ste April havde været Maaket. Nej, det var saa langt fra, at Bælgerne den Gang fik Bested. Det fremgik tværtimod af Udtalelser rundt omkring fra alle Talerstole, at et raadent Forlig — ah ha! nej, det kunde der ikke være nogen Tale om. Der var ikke noget Menneſte, som tænkte paa at slutte et raadent Forlig, og hvad Fæstninger angik, var der ikke noget Menneſte som tænkte paa at bevilge Midler til Københavns Befæstning, til Kanoner og Mandſkab. Der var ogsaa dem, der endte med som det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Balgfreds (K. Jensen) — tror jeg det var — at sige: Jeg har lovet mine Bælger det, og De kunne stole paa, at jeg nok skal holde Ord. Jo, de Herrer holdt pænt Ord og lovede det Forlig den 1ste April, som vi nu i en Række af Aar ville have som Baggrund for vort Arbejde. En sørgelig og ulykkeligbringende Baggrund for vor politiske Virksomhed; Nej, denne Udtalelse om, at Bælgerne vidste Bested, gælder ikke, og det er mit Haab, at Bælgerne næste Balgdag ville give de Herrer Bested om, hvad de vidste og ikke vidste, og jeg vil ønske, at Bælgerne rundt

om i Landet ville sige til de Herrer, som have sluttet dette Forlig: De kunne ikke forsvare at betro deres grundlovmæssige Ret til de Repræsentanter, som have handlet paa den Maade, som de Herrer have gjort.

Jungerſen: Det er kun et økonomisk Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at begære Ordet for. Det er et Spørgsmaal, som har stor Betydning ikke alene for det nordlige Jylland, men for hele Jylland, og et Spørgsmaal, som har banket paa Rigsdagens og Regeringens Dør i en Række Aar uden at have vundet tilstrækkeligt Gehør her inde. Vel ere vi naaede et Skridt hen ad Vejen i den Retning, vi ønskede os, men vi have endnu et ikke saa kort Stykke af Vejen tilbage, og jeg kan forsikre det høje Ting, at denne Sag ikke vil falde i Ro, før den bringes til sin fulde Udvikling. Oppe ved Hirtshals paa Nordvestkysten af Jylland ejer Staten en Mole, der nu er 585 Fod lang. Den er bygget tilbels som en Forløbsmole, men ogsaa for at være en Støtte for et af de bedste Fisterlejer, vi have paa Vestkysten. Den daværende Vandbygningsdirektor har tilraadet at bygge Molen, hvor den nu er bleven bygget, og hvad det Maal angaar, som skulde naaes: at man kunde bygge noget, der kunde være i Stand til at staa for Vesterhavets Bølgeſlag, udtalte han udtrykkelig, at det vilde være nødvendigt, at vi kom længere ud endnu med ca. 300 Fod. Vandbygningsdirektøren havde fuldstændig Ret i sin Opfattelse af Forholdene deroppe. Han sagde, at vi godt kunde begynde med en Stump paa 200 Fod, men at det vilde føre til, at vi fik en Sandaflejring lige uden for Molen, fordi Molen med en saadan Længde er beskyttet af det Rev, som ligger noget vestenfor. Det vilde føre til, at vi fik en Sandrevle lidt udenfor Molen, og det har vist sig, at han havde Ret. Denne Sandbank laa der, forinden man byggede denne Tilbygning, men siden denne Tilbygning er bygget, har den flyttet sig 50 Fod og ligger nu derude med ca. 12 Fod Vand over sig til Trods for, at der inden for Molen er 15—16 Fod Vand. Saa vi derimod den Bygning, her er Tale om, og som ønskes af Kommissionen, der har sat sig til Opgave at føre dette for Nørrejylland saa betydningsfulde Værk igennem, og faar denne Kommission det Anbragende bevilget, som den i Fjor har indbragt her i Tinget og til den ærede Minister for de offentlige Arbejder, er der ingen Tvivl om, at der vil være naaet et betydeligt Skridt frem, med Hensyn til, hvad man kan vente at kunne gøre over for Vesterhavets Bølgeſlag, lige-